

Idé Politik

Juni 2017 – nr. 2

Landsmøde 2017

14.-15. oktober 2017
Brogården i Middelfart

Dagsorden ifølge KD's vedtægter:

Alle medlemmer kan være delegerede.

Delegerede vælges af kommune-foreninger/storkredse.

Er du interesseret i at være delegeret er du velkommen til at spørge Landskontoret, hvem du skal henvende dig til. Ring til 33 27 78 10 eller skriv en mail til kd@kd.dk

Er du ikke delegeret, er du velkommen som gæst på Landsmødet. Tilmelding sker via link fra vores hjemmeside fra 1. april.

På Hovedbestyrelsens vegne
Karlo Brondbjerg
– organisatorisk næstformand

Idé Politik

Udgives af KristenDemokraterne.
Udkommer fire gange årligt i 2.500 ekspl.
ISSN: 2246-4743

REDAKTION:

Kristian Melgaard, journalist, DJ
Tlf. 35 11 4243 – krenmel@gmail.com
Ansvarlig redaktør:
Egon Jakobsen – Tlf. 2253 2329 – egon@kd.dk

KRISTENDEMOKRATERNE:

Formand: Stig Grenov – stig@kd.dk
Politisk næstformand: Egon Jakobsen
Mob. 22 53 23 29 – egon@kd.dk
Organisatorisk næstformand : Karlo Brondbjerg
Mob. 4010 5029 – karlo@karlo.dk

LANDSKONTOR:

Partisekretær Tage Sørensen – tage@kd.dk
Vermlandsgade 51, 2.sal – 2300 København S
Mandag-fredag kl. 10-15
Tlf. 3327 7810 – kd@kd.dk – www.kd.dk
[facebook/kristendemokraterneDK](https://www.facebook.com/kristendemokraterneDK)

Redaktionelle deadlines i 2017:
Blad 03 uddeles i Uge 39 – deadline 8. september
Blad 04 uddeles i Uge 48 – deadline 10. november

Grafisk produktion: Specialtrykkeriet Arco

Familierne tømmes for indhold

Jeg har lidt ondt af vores yngste borgere.

Uden at blinke med øjnene accepterer vi voksne nemlig at over 90% går i vuggestue og 96% i børnehave.

Oftede »arbejdstider« der overstiger en voksen fuldtidsstilling. Vi holder dem i skole til langt ud på eftermiddagen, for at de skal blive klogere – eller måske bare, fordi de så ikke løber i vejen for mor og far, der skal holde bruttonationalproduktet oppe?

For at sikre dansk sprog og kultur hos de mest udsatte sociale grupper tales der om at tvangsindskrive samtlige danske børn i daginstitutioner. Kollektivismen erstatter forældrenes nærvær og omsorg med statsstøttede institutioner, hvor 17 børn pr. pædagog ikke er et særsyn.

Her kan de små så lære danske gloser og traditioner af deres jævnaldrende, mens de få voksne prøver at forhindre alt for mange ulykker.

Det offentlige får stadig flere adfærdsregulerende opgaver. For eksempel skal lærere og pædagoger i Københavns Kommune nu rustes til at vurdere, hvornår et barn eller en ung udsættes for social kontrol hjemme.

Men hvornår er det kontrol og hvornår taler vi opdragelse? Hvis alternativet til familiens værdier er statens overvågende øje, er »Fagre nye verden« ikke langt væk.

Det er unægtelig hårde betingelser vi stiller til familierne i dag. Alligevel skal vi holde fast i, at også forældrene har ansvar for udviklingen. Flertallet har faktisk et valg at træffe, når det gælder mængden af arbejde. Og i et samfund, hvor vores identitet er bygget op omkring hvad vi arbejder med og ikke hvem vi er som mennesker, kan det være svært at sige stop.

KristenDemokraterne vil præge samfundet i en retning, hvor vi har værdi alene, fordi vi er mennesker. Vi lukker ikke øjnene for de reelle problemstillinger. Men i dette nummer af Idé Politik kan du læse om nogle af de mennesker, der rammes når øget rigdom, vækst og velfærd bliver vigtigere end hvordan vi har det som individ i det nære fællesskab. Når letkøbt signalpolitik strammer grebet om menneskers vigtigste base – familien.

KD kæmper for at familien tages alvorligt i dansk politik, hvad enten det gælder arbejdsmarked, uddannelse eller parforholdet.

Giv os friheden til livet tilbage.

Stig Grenov

KristenDemokraternes
Landsformand

Fartbøde kan koste statsborgerskab

Af »Margrethe«

Jeg kom til verden i 60'erne som barn af en dansk mor og en engelsk far. Og det skulle jeg aldrig have gjort. For den gang fik børnene pr. automatik faderens statsborgerskab. Det var der for så vidt intet problem ved. Jeg gik i dansk skole og fuldførte 10. klasse afgangseksamen på linje med alle andre børn i det danske samfund. Problemet opstod først, da jeg valgte at gifte sig med en udlænding med et afrikansk hjemland, Nigeria. Vores børn kunne ikke få engelsk statsborgerskab, eftersom jeg er født i Danmark. Og danske kunne de i sagens natur heller ikke blive, da ingen af deres forældre på papiret hører hjemme her. Jeg er jo englænder og min mand nigerianer. Så de blev nigerianere, hvilket er noget rod, når man er født, opvokset og går i skole i Danmark. Jeg søgte derfor Indenrigsministeriet om dansk statsborgerskab, men det blev vanskeligere end forudset.

FARTBØDE

»Har De fået en bøde på over 3.000 kr. inden for de sidste tre år?« blev jeg spurgt. Og det måtte jeg svare bekræftende på, eftersom jeg engang kom til at køre for stærkt på motorvejen. Resultatet deraf blev, at ansøgningen blev stillet i bero i tre år. I den tid blev ondt værre. Dels blev min mand og jeg blev skilt, hvorved børnenes retssikkerhed blev forringet, fordi de på papiret er borgere i et vestafrikansk land, som de ikke har tilknytning til. Dels blev den borgerlige regering enig med sig selv om at forlænge den perio-

Denne historie er så grotesk, at man tror, det er løgn. Men det er virkeligheden for Margrethe.

de, hvor ansøgningen er stillet i bero, fra 3 til 4,5 år, så det blev sværere at blive dansk. Det var én ud af de 50 stramninger, der blev fejret med kage i Integrationsministeriet.

FLERE KRAV

Men indenrigsministeriet havde flere krav i ærmet. »Kan De tale dansk?« lød spørgsmålet, hvortil jeg svarede, at jeg havde folkeskolens afgangseksamen fra 10. klasse. Men det var efter ministeriets vurdering ikke bevis nok. At jeg var handelsuddannet som købmand hjalp lige lidt, fordi dansk ikke indgår som et fag i studiet. Derimod kunne min etårige kursus som social- og sundhedshjælper kursus godt bruges. Det er så rablende vanvittigt. Jeg, der aldrig har boet eller levet andre steder end i Danmark, hvor jeg har tjent mit daglige brød og betalt min skat, skal dokumentere mine sprogkundskaber.

HJÆLPER ANDRE

For at gøre historien helt grotesk har jeg hele mit liv været involveret i frivilligt arbejde. Det gælder alt fra den lokale kirke og til Dansk Flygtningehjælp, hvor jeg har fundet netværksfamilier til flygtninge for at bedre integrationen. Og så er jeg tilknyttet en af Dan Missions genbrugsbutikker. Blandt andet hjælper jeg flygtninge med at styrke deres danskundskaber i et såkaldt »Sprogboost«. Her taler de sproget med en »dansker« en time om dagen i fire uger i træk. Jeg forstår virkelig ikke, hvad der foregår i Danmark. Var det ikke for mine børn og deres fremtid, ville jeg måske opgive det hele. Vi danskere er blevet så bange for fremmede mennesker, at vi har udskiftet enhver fornuft med blanketter og cirkulærer.

(Margrethe er et opdigtet navn. Personens sande identitet er redaktionen bekendt.)

En fartbøde kan koste »Margrethe« dansk statsborgerskab

Min lykkelige barndom

**Isabella
Arendt**

HB-medlem, folketingskandidat

»Husk at læse kapital 3 til i morgen«, siger læreren før vi stormer ud af døren. Klokken er 14 og vi har fri fra skole. Min veninde og jeg skal til fodbold senere, men først skal jeg hjem og lave lektier. Solen skinner og jeg kan mærke, hvordan den har varmet cykelstyret op hele dagen.

Da jeg kommer hjem låser jeg mig ind og finder bøgerne frem. Lige som jeg har sat mig ved spisebordet kan jeg høre bilen trille ind på gruset udenfor.

Min far er hjemme fra arbejde. Han har tidligt fri, så han kan hjælpe mig med lektierne.

Matematikopgaverne er klaret og jeg tager videre til fodbold. Jeg scorede to mål idag.

Efter træningen tager jeg min veninde med hjem og vi spiser aftensmad hos mig sammen med mine forældre og to ældre brødre.

Min mor spørger, hvordan min dag har været. Mens jeg tager opvasken, kan jeg høre mine forældre snakke om, at bilen trænger til syn. Min far fortæller om en kollega, som kender et godt sted. Jeg forstår ikke helt, hvad de snakker om, men det er spændende at lytte med.

Før jeg går ind på mit værelse går jeg lige forbi tavlen i køkkenet og sætter en streg ud for »opvask«. Så får jeg nemlig fem kroner på fredag, fordi jeg tog opvasken i dag. Jeg har taget opvasken hele ugen, så jeg kan købe en masse slik i biografen på lørdag.

Var det bare en drøm – et skønmaleri af den altid så lykkelige barndom? Måske.

FORSKERNE ER ENIGE

Men alle børn har ret til et lykkeligt barneliv.

Bag det problemfrie, lykkelige barneliv ligger der solid forskning og familierpolitik med barnet i centrum. Både i Spanien, i Sverige og i England siger børn i alle aldre det samme:

Et lykkelig barneliv består i tid med familien, en god skolegang og tid til sport og fritid. Når børnene taler om familie mener de familie i bred forstand – mor og far, naboer, søskende, onkler tanter og sågar deres kæledyr tælles med.

NÆRE RELATIONER

Forskere har derudover fundet ud af, at børn har bedst af at bruge tid i de nære relationer. Det skaber rødder og selvværd. Derudover har børn godt af at sidde med ved bordet om aftenen og morgenen. Det skaber ro for dem. Det gør, at de føler sig set og som en del af familien.

Børn trives bedst, når de også hjælper til – og når fx lomme penge og pligter opdrager dem til en fremtid, hvor de skal tjene deres egne penge.

Den nyeste forskning viser, at børns karakterer i skolen bliver bedre, når de

lytter til forældres samtale over middagsbordet. Når de får lov at lytte til den »voksne verden«. Det udvider deres horisont og danner dem som mennesker.

GLEM ALDRIG DRØMMEN

Jeg er lykkeforsker og folketingskandidat og arbejder meget med rapporter, statistik og tal.

Både i forskningen og politiken kan vi nemt komme til at gå mere op i prangende resultater og flotte ord.

Vi kan nemt glemme at drømme kun er mål, vi ikke har nået endnu.

Derfor er det vigtigt at huske på, at den lykkelige barndom ikke reduceres til en drøm. Det er et realistisk mål, som nås, når vi kæmper og gennemfører sund, kristendemokratisk familiepolitik.

Den lille pige forstår det ikke endnu, men den lykkelige barndom, som hun får foræret gennem forskernes resultater, fagfolks erfaringer og idealisters kamp, vil gavne hende resten af livet.

En splittet familie

Det nybagte forældrepar ligner ethvert andet på billedet på Facebook. Men deres barn er af de danske myndigheder dømt til at miste sin far, fordi han er afvist asylansøger.

Har man fået afslag på flytningstatus skal man som udgangspunkt returnere til hjemlandet, når der er fred og frihed. Det finder KD også er i orden.

Men vi bør også se på det enkelte menneske – den enkelte familie. For en udvisning kan få katastrofale følger for den udviste familie. Et barn mister en forældre – en hustru mister sin mand. I den konkrete situation bør det udslagsgivende være, at barnet mister en forældre ved udvisning. Manden er tilmed dansk gift, har været i landet siden han var 17, taler flydende dansk, har 12 i samfundsfag og så sent som for en måned siden fik endnu et jobtilbud, som han måtte afslå, fordi han er udvist. Historien er ikke et særsyn. Den danske stat splitter familier, hvor den ene part er borger eller har permanent ophold, mens den anden har fået afslag. KristenDemokraterne må insistere på, at der i højere grad tages hensyn til barnets tarv i sådanne sager. Vi ved hvilke konsekvenser det får for børn, hvis de mister kontakten med mor eller far.

Khosnav bliver udvist, og hans nyfødte barn mister en far

Hvor er børnenes ret

” Vi taler meget om forældreretten. Men hvad med børnenes ret ved skilsmisse. Idé Politik var til foredrag med John Halse

Han har lige rundet de 70 år, men engagementet for børns opvækst i samfundet – og ikke mindst familien – har psykolog og cand. pæd. John Halse ikke mistet. Som han står der i et lille dunkelt belyst kælderlokale i Valby med larmende køleskabslyd i baggrunden, slår budskabet klart igennem:

Vi skal stræbe imod at bevare forældreskabet, selv når ægteskabet er holdt op. »I Danmark taler vi så meget om »Forældreretten«, men jeg spørger tit om det betyder, at barnet har ret til sine forældre?«, spørger John Halse.

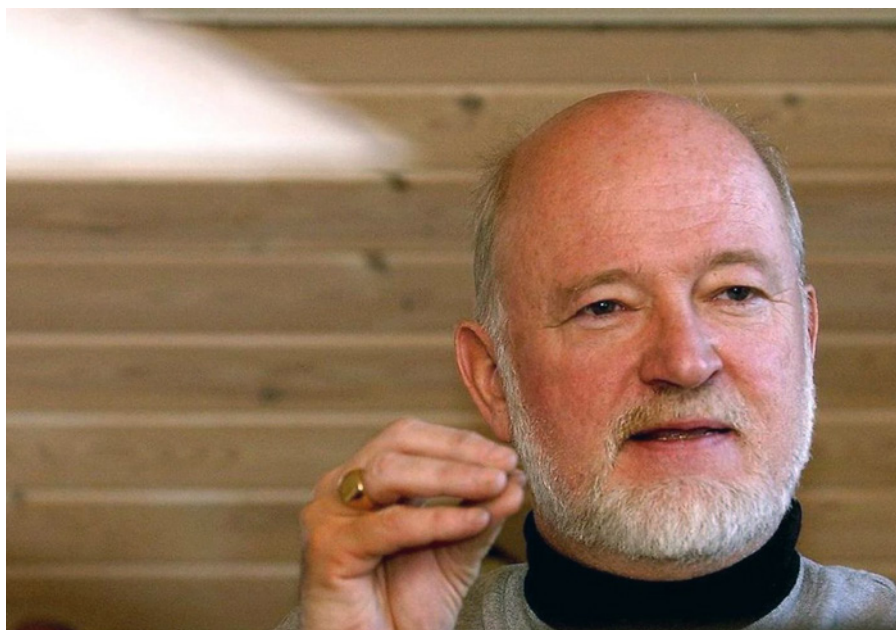
Og igennem hele foredraget går det som en rød tråd, at det er børnene, der er langt de mest udsatte.

Ikke alene skrider det fundament, de opfattede som sikkert i tilværelsen. Ofte følger der skyld med, fordi en barnehjerne tror, at de er årsagen til de voksnes brud. Og endelig føler de sig ofte forpligtet til at holde sammen på »dine« børn, »mine« børn og »vores« børn, når far og mor finder sammen i nye konstellationer.

GIV FORÆLDRENE ANSVAR

Organisationer der beskæftiger sig med børns opvækstvilkår anbefaler, at skolen får krisebereidskaber for skilsmissebørn. Men hvor går grænsen for den institutionalisering, hvor skolerne skal lære eleverne alt fra at køre på cykel til at dyrke sex, mens de prøver at få lidt faglig viden med undervejs.

Med fare for at pålægge forældrene skyld, er det så ikke i sidste ende mors og fars ansvar der skal styrkes ved at give dem redskaberne til at tale ordentligt sammen?

John Halse svarer uden tøven, at vi må satse på både institutioner og forældre når vi skal redde børnene.

Over 50% af alle indgåede ægteskaber ender i dag i skilsmisse, hvilket vil sige, at det snart er statistisk unormalt at blive sammen.

Det mærkelige er, at vi har krisebereidskaber, hvis et barn mister en forældre ved dødsfald, men barnet mister ofte i lige så høj grad relationer ved en skilsmisse. Og deres position bliver ikke mindre kompliceret, når forældrene bekrieger hinanden. Så vi må se i øjnene, at skoler og børnehaver mv. skal spille en stor rolle.

Men det offentlige kan også følge det norske forbillede.

Når skilsmissen er en realitet indkaldes forældrene til et møde med en mægler, som er barnets »advokat«. Det har i mange tilfælde ført til, at forholdet reddes. Men det sikrer under alle omstændigheder, at langt flere skilsmisser bliver mindre problematiske for børnene.

Efter foredraget står det mig klart: Vi skal gå på to ben – det offentlige og forældreansvaret tilbage. Vi skal sikre gratis parrådgivning så vi forebygger mest muligt og gør et brud mindre ondt. Børn er stærke, robuste og skaber sig deres egen familieverden. Sådant som de har det vil altid være det »normale«. Derfor klarer de den på trods af modgangen. Men vi skal passe på at vi ikke trækker for store veksler på den robusthed.

SG

Det mener

Det er på tide at sige tak

Tak til alle de pædagoger, der har taget sig ualmindeligt godt af vore børn, mens vi var på arbejde. Tak for de ture de tog på, de bleer, der blev skiftet, og alle de gode snakke, de førte og som gjorde, at vi kunne hente nogle glade unger hver dag.

Desværre er normeringerne gået den forkerte vej, siden vore børn gik i institution.

I dag er 17 unger til én pædagog ikke et særsyn. Det på trods af, at man fra politisk side forventer, at børnehaver integrerer børn af udenlandsk herkomst i den danske kultur og dertil afhjælper sociale udfordringer. Stærke kræfter ønsker tilmed, at samtlige danske børn pr. automatik indskrives i dette cirkus, for at de udsatte grupper lærer sprog.

KD anerkender behovet for stærke og gode institutioner, der både kan løse en social opgave hvor det er påkrævet, men også giver flertallet af velfungerende familier mulighed for at opnå en god balance mellem arbejds- og hjemmeliv.

Derfor er minimumsnormeringer nødvendige, hvis ikke regningen for vores velfærdssamfund skal parkeres i børneværelset. Den gæld er i dag ved at vokse sig uoverskuelig stor.

Men vi modsætter os, at familien tømmes for indhold og ansvar:

Det mener

Uledsagede flygtningebørn

Vores medmenneskelighed skal måles på, hvordan vi behandler de svageste.

Blandt flygtninge er det de uledsagede børn. I 2016 landede over 25.000 af disse på Italiens kyst. Det er over dobbelt så mange som året forinden. Og de italienske myndigheder er ved at knække sammen under byrden.

KristenDemokraterne vedkender sig sit ansvar:

Vi vil bistå de sydeuropæiske lande med asylbehandling, undervisning, psykologhjælp og omgivelser, der skaber tryghed. For hvad enten de flygter fra tortur eller fattigdom, om de skal have ophold eller ej: De er den mest sårbare gruppe.

Forældrene sendte dem afsted, Europa afviser dem og hjemlandet vil ikke tage dem retur.

De er blevet kasterbolde i et kaotisk spil, hvor de på ubestemt tid sidder i overfyldte lejre med for få ressourcer og ingen løsning på deres fremtid. De fleste er mellem 15 og 17 år, men nogle er helt ned til 9 års alderen.

Nogle føler sig presset til at søge lykken på egen hånd, hvorefter de ender som ofre for kriminelle miljøer og prostitution.

Alene i 2016 forsvandt på den måde godt 5.000 mindreårige fra myndighedernes lys.

Det kan vi ikke leve med.

KD i udfordrende debat

**Egon
Jakobsen**

KD's politiske næstformand

Ingen sommer uden folkefest på Solskinsøen Bornholm. Torsdag 15. juni bydes der for syvende gang velkommen til Folkemødet på Bornholm. KristenDemokraterne er naturligvis med igen, for hvem skal ellers tale familiens sag?

KristenDemokraterne begynder altid i børnehøjde, uanset om det drejer sig om flygtninge-, indvandrer-, skole-, social-, familie- eller arbejdsmarkedspolitik. Vi vil simpelthen udfordre den traditionelle politiske tænkning, der opfatter børnefamilien som et uundgåeligt vedhæng til samfundet.

Vi går blandt andet 3F på klingen og spørger: »Hvordan tilpasser vi arbejdsmarkedet til familiernes behov for at være sammen?« I en anden debat sætter vi et par byrådsmedlemmer sammen og beder dem svare på dette provokerende spørgsmål: »Hvad koster en undgået skilsmisse for børnene – og samfundet?«

Alle KristenDemokraternes aktiviteter på Folkemødet er kort omtalt herunder. Du kan også gå ind på folkemoedet.dk og se programmet for samtlige aktiviteter på hele Folkemødet.

Religionsfrihed under pres

Religionsfriheden er stadfæstet i Danmarks Riges Grundlov. Men nu anfægtes denne frihed.

For den stigende opmærksomhed omkring det at bære religiøse symboler vidner om, at lovgiverne vil begrænse udøvelsen af den personlige tro – i al fald for visse faggrupper.

Den tilbagevendende debat om et forbud mod drengemoeskæring og halalslagtning er også med til at sætte religionsfriheden under pres.

Er det den spæde begyndelse til begrænsninger i ytringsfriheden? For er en begrænsning af trosfriheden ikke

samtidig en begrænsning af ytringsfriheden? Og er trosfrihed det samme som religionslighed?

Det er spørgsmål, der vedrører os alle, for det er en del af demokratiets DNA.

Derfor sætter KristenDemokraterne trosfriheden til debat og spørger, hvad rabbiner Jair Melchior, Mosaisk Trossamfund (foto), tidl. kirke- og kulturminister Marianne Jelved (R) og landsformand Stig Grenov (KD), mener om en fremtid med statsstyret trosfrihed.

Ordstyrer er journalist Jon Kiellberg.

Torsdag 15. juni kl. 15.00

Mit møde med Danmark

Debatten om integration er lang, men ikke mindre aktuell. Vi etniske danskere har mange meninger om, hvordan vi og bør integrere dem, som kommer her og bosætter sig i vores land. En måde at se tingene på kunne være at spørge dem, som flyttede til Danmark for flere år siden, hvad de synes om os og den måde, de blev modtaget på.

Vi har alle vores uforgribelige mening om integration, men stemmer vore holdninger overens med tilflytternes oplevelse?

KD flytter vinklen og spørger dem, hvordan de oplevede mødet med Danmark. Var kulturen meget fremmedartet? Var vi imødekomme? Hvordan var det at skulle lære et nyt sprog? Var mødet med de danske myndigheder en positiv oplevelse?

Eva Guldfred er lægesekretær, har boet i Danmark i 32 år og kommer fra Rumænien.

Hanna Piorska er naturvejleder, har boet i Danmark i 15 år og kommer fra Polen.

Grassias Iragi har boet i Danmark i 12 år og kom hertil som FN-kvoteflygtning fra Congo.

Interview og ordstyrer: stud. scient. pol Isabella Arendt.

Fredag 16. juni, kl. 11.00

Håbløse projekter – eller ?

Danmark er et lille land. Alligevel går vi ofte foran i bekæmpelse af fattigdom, sygdom og konflikter. Listen over vore samarbejdsrelationer er lang.

Hvad er det, der motiverer politikere, virksomheder (NGO'ere) og private til at være bidragydere i en global verden? Er det alene for at markere os, eller føler vi os forpligtet til at være med til at være med til at højne menneskers livskvalitet overalt i verden?

Men kan det nu betale sig? Får Europa eller Danmark overhovedet noget ud

af de penge, der postes i udviklingsprojekterne?

Hør svarene på disse spørgsmål, når Anders Ladekarl, generalsekretær for Røde Kors (foto), og Dagfinn Høybråten, udsending for Den Globale Vaccinealliance, generalsekretær for Nordisk Råd og tidligere norsk minister, mødes til en samtale med Stig Grenov, KristenDemokraternes landsformand.

Fredag 16. juni, kl. 15.00

Tid til familien

Arbejdsmarkedet har også brug for voksne om tyve år. Derfor er det i erhvervslivets interesse, at forældrene har optimale vilkår for at passe deres børn. For børnene er fremtidens voksne.

Men hvordan tilpasser vi arbejdsmarkedet til familiernes behov for at være sammen? Skal vi have børnehaver på alle arbejdspladser, eller skal forældrene have større mulighed for deltid eller flekstid? Kan forældre dele pensionsopsparringen, hvis den ene går

hjemme for at passe deres børn? Er økonomi den eneste faktor, der tæller i vurdering af den enkeltes bidrag til samfundet? Og vil »dark factories« være til gavn eller ulempe for familierne og dermed samfundet?

Der rokkes ved den traditionelle opfattelse af arbejdsmarkedet, når Henning Overgaard, forbundssekretær i 3F (foto), og Stig Grenov, KristenDemokraternes landsformand, diskuterer investering i fremtidens voksne.

Lørdag 17. juni, kl. 11.00

Hvad koster en skilsmisse?

Ingen af os kan trives uden et netværk, og familien er det nærmeste og tætteste netværk, vi har. Et brud i familien følges derfor af store personlige konsekvenser for de involverede. Ikke mindst børnene står ofte som de store tabere, når forældrene går fra hinanden.

Også for samfundet er konsekvenserne store. Splittede familier betyder ofte øgede udgifter til boligstøtte, fripladser, sagsbehandler, skolepsykolog og retsmøder m.v. Og det er ikke usædvanligt, at også politiet involveres.

Taler alt ikke for, at kommunerne burde kunne tilbyde forebyggende rådgivning og ægteskabskurser? Er det ikke at udvise rettidig omhu, når forebyggelse frem for efterbehandling er en selvfølge?

Debatten herom er aktuel og kører på højt gear i mange danske kommuner. Det kommer den også til på Folkemødet, når de bornholmske byrådsmedlemmer Linda Kofoed Persson (DF) og Bjarne Hartung Kirkegaard (KD) mødes på KristenDemokraternes stand.

Lørdag 17. juni, kl. 15.00

Tag hånd om familien

Af Kristian Melgaard

dj

Det er ikke kun KD, der kerer sig om børnefamilierne. Familiepolitisk Netværk har udarbejdet 16 anbefalinger til en visionær familiepolitik. Vi taler med Karen Lumholt, som er medstifter af netværket.

– Hvordan vi som mennesker får lov at starte vores liv er ikke bare menneskeligt helt afgørende, det bør også af samfundsøkonomiske årsager have vores allerstørste opmærksomhed. Et samfund, der ikke prioriterer de allermindestes mulighed for at etablere stabile og trygge relationer til deres nære voksne, får store problemer med udbredt mistrivsel, stress og sårbarhed.

Groft sagt bliver samfundet en kolos på lerbødder, der bruger stadig flere ressourcer på at lappe på skaderne: socialrådgivere,

psykologer, psykiatere. Vi burde hellere bruge ressourcerne på at skabe et godt fundament for menneskers trivsel, og det skabes altså i barndommen. Sådan siger journalist, debattør og foredragsholder Karen Lumholt, der er medstifter af Familiepolitisk Netværk. Sidste år udgav Familiepolitisk Netværk 16 anbefalinger til en visionær børne- og familiepolitik, baseret på input fra netværkets 5.500 medlemmer og forskning fra hele verden.

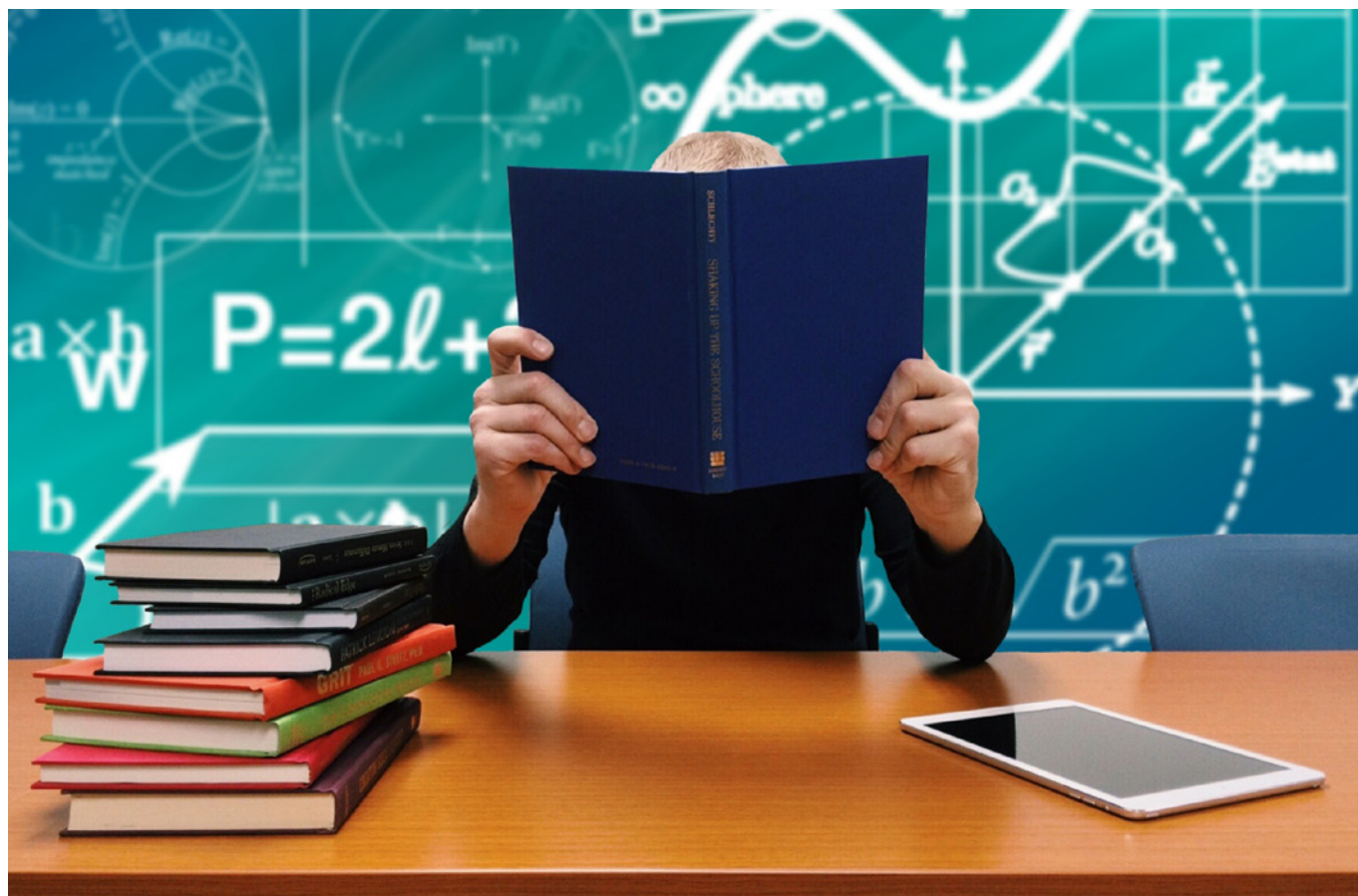
Karen Lumholt fortsætter:

– Ræsonnementet fra international forskning er samstemmende: Et samfund, der prioriterer rammer for forældreskab, parforhold og familieliv, får mennesker, som kan håndtere udfordringer i uddannelse, job, husholdning og privatøkonomi, og som kan opbygge gode relationer og blive robuste både på arbejdsmarkedet og som borgere.

Journalist og samfundsdebattør Karen Lumholt

Men andre ord: Mennesker med et godt relationelt fundament er mindre syge, mindre i kontakt med det sociale system, mindre kriminelle osv. Det kan altså betale sig på alle samfundsrelevante parametre at investere i et godt børne- og familieliv.

FAMILIEPOLITIKKEN SKRED

Familiepolitisk Netværk sætter tingene i historisk perspektiv og anfører som baggrund for deres anbefalinger, at dansk familiepolitik de sidste 50 år gået fra at tage afsæt i faglig viden om det gode børneliv – til at tage afsæt i arbejdsmarkeds- og ligestillingshensyn samt især partiernes ideologisk funderede standpunkter.

Hvor man tidligere stillede spørgsmål som »hvad er et godt hverdagsliv for små børn?«, stiller man nu spørgsmålet, »hvordan sikrer vi forældres mulighed for at tilrettelægge familiens hverdag, som de vil?«. Barnets perspektiv er forsvundet. I kølvandet på denne forældrecentrede tilgang, kommer et øget fokus på de forældre, som af den ene eller anden grund ikke magter det frie valg.

Almindelige børns almindelige hverdag er ikke længere på den familiepolitiske dagsorden.

FAKTABOKS

Familiepolitisk Netværk blev stiftet i august 2014 af Sofie Maria Brand og Karen Lumholt. Netværket samler forældre, foreninger, fagfolk, forskere og politikere, og har især fokus på balancen mellem familie- og arbejdsliv. Initiativet er uafhængig af politiske partier og økonomiske og religiøse interesser.

Deltagere i KD's landsmøde i oktober mødte Karen Lumholt som en yderst engageret indlægsholder. Karen Lumholt (f. 1960) er uddannet folkeskolelærer og journalist.

Du kan læse de 16 anbefalinger og om netværket på hjemmesiden: <http://fampol.dk/> eller på Facebook.

Mikkel Balslev, leder Børnetelefonen ved Børns Vilkår, sagde i februar 2016, som en reaktion på en fordobling i antallet af selvmordsopkald i 2015:

Der er ikke nogen enkel forklaring (...), men det kan skyldes, at der er mange børn, der lever i brudte familier, og at børn i dag oplever rigtig mange krav, og at de er eksponeret på de sociale medier.

DEN ALMINDELIGE FAMILIE

De seneste års børnepolitik har fokuseret meget på institutionstilbud – og på de særligt udsatte børn og familier. Vi mangler fokus på helt almindelige børns behov for at vokse op med nære, stabile, ustressede relationer til deres nære voksne, siger Netværket.

Flere organisationer og eksperter på området peger da også i stigende grad på behovet for at se på børn og unges livsbetingelser.

Der er flere indikatorer på, at danske familier er pressede, og at mange børn og unge mistrives.

Netværket citerer i deres anbefalinger formanden for Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Marianne Kryger, som mener det er særligt alarmerende, at mistrivsel ikke længere kun gælder risikobørn, men også har bredt sig til de såkaldt almindelige børn.

– Vi må overveje, om børn overhovedet kan tåle at have en længere arbejdsdag end deres forældre. De er jo ofte i daginstitutionen en eller to timer længere, end far eller mor er på arbejde. Vi må stille nogle spørgsmål, selv om vi ikke nødven-

digvis bryder os om svarene, og selv om vi ikke umiddelbart har nogle løsningsforslag, mener Karen Lumholt.

FAMILIEMINISTERIUM

Børne- og familiepolitik har en samfundsmæssig vægt og betydning, der er helt afgørende.

Derfor bør den ifølge Familiepolitisk Netværk ses i et samspil med en række andre politikker – som fx socialpolitik, sundhedspolitik, arbejdsmarkedspolitik, beskæftigelsespolitik, ligestillings- og skattepolitik, ligesom det sker i mange andre europæiske lande.

Eksempelvis har Tyskland et familieministerium, som samtænker alle de politikområder, der påvirker familiepolitikken. Herudover bør trepartsforhandlingerne med arbejdsmarkedets parter sætte familiepolitikken højere på dagsordenen, og virksomheder bør prioritere og tage ansvar for, at de ansatte kan opnå en god familie- og arbejdslivsbalance, som sikrer trivsel og produktivitet samt evnen til at holde på gode medarbejdere af begge køn.

Børnerådets formand Per Larsen efterlyste i december 2015, at politikerne tager balanceproblemerne i hverdagen alvorligt. Han sagde bla.

Selv om man er ung er det vigtigt, at de voksne derhjemme har tid til at være sammen med en; for det går ud over relationen og nærheden, hvis tiden er for knap. Alt for mange børn og unge efterlyser tid med de voksne.

Staten diskriminerer adoption

**Lilian
Vigtoft-
Jessen**

formand for KristenDemokraternes Familieudvalg

KristenDemokraterne finder det forkert, når der sker forskelsbehandling på barnløse par, der ønsker at adoptere et barn, frem for at gennemgå en hormonbehandling og barnløse par, der søger fertilitetsbehandling meget diskriminerende.

I efteråret fik de i forvejen tårnhøje adoptionsgebyrer endnu en voldsom stigning og dermed kom de samlede omkostninger, der er forbundet med adoption, op over 300.000 kr.

Den eneste organisation, som formidler adoption af udenlandske børn til Danmark, er Danish International Adoption (DIA).

DIA har i et brev til adoptanter på venteliste varslet gebyrstigninger inden for en ramme af 7.000 og 57.000 kr. Hertil kommer omkostninger til lægeerklæringer, udtalelser fra psykolog, diverse dokumenter og rejser for at hente barnet samt evt. tabt arbejdsfortjeneste.

Adoptionstilskuddet fra staten er pristalsreguleret og er på 52.615 kr. i 2017.

Beløbet udbetales som et engangsbeløb. KristenDemokraterne ønsker, at adoptionstilskuddet ændres til at udgøre 75% af de reelle omkostninger ved den konkrete godkendte adoptionsansøgning.

Til sammenligning tilbyder staten uden tøven gratis fertilitetsbehandling af ufri-villigt barnløse par. Der tilbydes op til tre forsøg i behandlingen, der koster flere hundrede tusinde kroner.

KristenDemokraterne vil sikre stats-tilskuddet en størrelse, som ligestiller adoption med kunstig befrugtning.

Læs om alle de spændende
rejser i vores katalog

Bestil på
75 92 20 22

**felix
rejser.dk**

På familiens præmisser

I mange familier arbejder den ene ægtefælle under 25 timer om ugen, for bedre at kunne få hverdagen til at hænge sammen. Desværre er det offentlige Danmark ikke indrettet på den virkelighed.

Mister man sit 20 timers arbejde, tvinges man derfor til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet i 30-35 timer ugentligt. Dette til trods for, at erhvervslivet udbyder mange jobs til mindre tid.

Den der står til rådighed i et mindre antal timer skal til gengæld være indstillet på at søge bredere fagligt.

Ligeledes skal arbejdsløse være fleksible og villige til at rejse langt efter et arbejde. Men vi lader parforholdet og evt. børn i stikken, hvis mor tvinges til at arbejde i Skagen og far i Gedser.

Derfor skal der være grænser for mobiliteten. Vi skal tage hensyn til nærværet, og evt. sociale faktorer som f.eks. sygdom. Det handler om borgernes liv.

KristenDemokraterne vil skabe et arbejdsmarked, der er indrettet på familiens vilkår.

Det mener

Gratis parrådgivning

40% af alle børn oplever en skilsmisse inden deres fyldte 18 år. Det har store livslange, negative følger for selvtiltiden..

Vi ved, at børns selvtilid lider et knæk, når far og mor skilles. Derfor er det bydende nødvendigt, at der bliver indført gratis parrådgivning i Danmark. Ved at fremme kernefamilien som Danmarks største kulturbærende institution styrker vi ikke alene børnenes evne til at træffe selvstændige valg. Det halverer også risikoen for, at de unge kun får en grundskoleuddannelse.

Fra Norge ved vi, at professionel rådgivning kan redde godt 1/3 af forholdene, men også at skilsmisserne bliver mindre traumatiske, når forældrene lærer at tale ordentligt sammen. Dertil kommer, at samfundet sparer millioner på sociale initiativer, der skal rette op på forholdene, når først skaden er sket.

Kernefamilien er både menneskelig og økonomisk en sund investering. Statistisk set har disse børn færre problemer i skolen, mindre sygdom, højere uddannelsesniveau, mindre overvægt, ringere grad af mobning og lavere kriminalitet som voksne. Dertil er de mindre udsatte for misbrugsproblemer og rygning. Når to forældre varetager opdragelsen i fællesskab, bliver overskuddet i hverdagen større, og en følelsen af samhørighed styrkes. Derfor vil KristenDemokraterne indføre gratis parterapi.

Det mener

Erhvervslivets rygrad

De små familieejede virksomheder er rygraden i dansk erhvervsliv. De gør Danmark mindre sårbare i krisetider, er omstillingsparate og har tilmed det største vækstpotentiale. Derfor skal vi droppe konkurrencen om at få Europas laveste erhvervsskat, og i stedet satse på egen avl af arbejdspladser. Giv arbejdsløse, der vil starte egen virksomhed op, halvdelen af dagpengene eller kontanthjælpen i op til to år. Tilvejebring risikovillig kapital til de

mange små selvstændige erhvervsdrivende – herunder landmænd - hvor en økonomisk håndsrækning kunne skabe en økonomisk sund virksomhed. Genindfører ordnede åbningstider, der gør det muligt for den selvstændige butiksejer at se sin familie i de vågne timer.

Stil professionel erhvervsrådgivning til rådighed for familievirksomheden. KristenDemokraterne vil styrke dansk erhvervsliv nedefra.

Det mener

Styrk familierne

Det vigtigste vej til faldende kriminalitet er at styrke forældrenes parforhold. Børn af kernefamilier udfører markant færre ulovligheder.

Det er forældrenes nærvær og indsats, der er den væsentligste faktor for at et ungt menneske tager de rigtige valg. Problemet er, at vi over 50 år har haft et stadigt mere enøjet fokus på vækst, rigdom og arbejde, at familierne er kommet under et ekstremt pres. I stedet for at lette byrderne for forældrene, beder stat og arbejdsmarked dem om at yde stadigt mere på jobbet. Hjulene skal holdes i gang, så der bliver råd til dagsinstitutioner, hel-dagsskoler, klubfællesskaber, og sociale tiltag, der skal dulme børnenes afsavn af nærvær.

Straf og konsekvens skal der til, kombineret med en yderligere indsats fra politi, private klubber og de sociale myndigheder.

Men det er at vende verden på hovedet hvis vi ensidigt satser på at flere sociale initiativer, uddannelse og arbejde skal holde de unge væk fra det dårlige selskab.

En fortsat faldende kriminalitetsrate er afhængig af, at vi hjælper forældre til at skabe faste, trygge opvækstvilkår for deres børn.

Strengere straffe og lavere kriminel lavalder ændrer ikke ved kilden til ulovlighederne.

Tværtimod udelukker en fængsling af borgere ned til 12 års alderen dem fra det fællesskab, de gennem barndommen har savnet som støtte. I bedste fald bliver de sociale tilfælde, der tilmed er udelukket fra arbejdsmarkedet. I værste bliver de hårdkogte forbrydere.

Hvor går grænsen?

Af Anders Friis Knudsen

Spidskandidat i Region Syddanmark

Europas grænser er under pres!

Det er den barske virkelighed, vi må se i øjnene.

Hvordan vi så reagerer på denne situation er ikke ligegyldigt. Det er heller ikke sådan, at dem, der råber højest, nødvendigvis også er dem, der har ret. Hvordan kan vi løse dette pres?

Den lette løsning er at bygge mure – 5-6-7 meter høje, så vi skærmer os mod verden, kan læne os tilbage og sige – det er ikke mit ansvar, hvordan de andre har det – dem, der befinder sig uden for muren – eller murene.

Vi kan lukke øjnene for menneskers og verdens tilstand. Eller som Niels Hausgaard spørger: Er der stemning for en dæmning?

Europas – og verdens - udfordringer forsvinder ikke ved at vi lukker os nok så meget om os selv.

Rigtig meget kan løses helt lokalt. Som kristendemokrater har vi det gode gamle subsidiaritetsprincip. Hvad der kan overlades til den enkelte borger, den enkelte by, en region eller et land skal andre ikke overtage.

Men nogle af vores udfordringer er så store, så vi må løse dem i fællesskab – også gerne i det store fællesskab.

U-landsbistanden må op.

Det handler om at skabe bæredygtighed i respekt for de mange lande, der for tiden underligt upræcist og under et bliver kaldt nærområderne. Her handler det også om de store FN organisationer som f.eks. Unicef.

Og det gælder på europæisk plan f.eks. når det kommer til miljø, flygtningesituationen og grænsekontrollen. Nok så mange gode danske politi eller hjemmевærnsfolk ved grænsen forhindrer ikke terror, skaber ikke stabilitet eller en løsning af klimaudfordringerne.

Anders Friis Knudsen taler ved grundlovmødet i Vejle sammen med Birgit Jakobsen, Hedensted

Grundlovmøde i Midt

KristenDemokraterne i Viborg-Silkeborg holder grundlovmøde på

**Kjeldsølejren Bøgedal 4, ved Ans
mandag den 5. juni kl. 14.00**

Kl. 14 taler spidskandidat til Regionsvalget, gymnasielærer Marianne Karlsmose. Kaffe og brød medbringes. Der er mulighed for at være inde/ude alt efter vejret. Alle er velkomne uanset partifarve.

Arr. KristenDemokraterne, Viborg-Silkeborg

Grundlovmøde i Syd

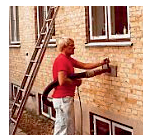
Kristendemokraterne i Region Syddanmark holder Grundlovmøde

**Håndværkervej I B – Vejle Øst
Mandag 5. juni kl. 14.00**

Birgit Jakobsen Hedensted taler om kommunevalget.

Anders Friis Knudsen spidskandidat i Region Syddanmark taler om regionsvalget.

Det er aldrig for sent at hulmursisolere

Efterisolering på en nem, billig og effektiv måde. Alt arbejde foregår udvendigt, så du kan hygge dig

indendøre, mens arbejdet står på.

Få et tilbud - gratis og uforbindende.

Vi giver skriftlig garanti for korrekt udført arbejde

- Lavere energiforbrug - lavere varmeregning.
- Sundere bolig og bedre indeklima.
- Forøgelse af husets salgsværdi.
- Renere miljø, mindre CO2 udslip.

Børge Nørgaard Aps
Bækgade 14, Blans
6400 Sønderborg
Tlf 74461529/40201529
www.bnisolering.dk
mail@bnisolering.dk

Autoriseret
ROCKWOOL
indblæsningsfirma

Tømrer og Snedkerforretning

Politik i et vadested

Af Knud Gaarn-Larsen

Politisk står KristenDemokraterne for tiden i et vadested.

Vi er ved at samle vælgererklæringer. Vi er altså ikke ude, men vi er på den anden side heller ikke inde. Vi er dog betydeligt nærmere mod den bred, som vi håber at komme ind på.

Det er vigtigt at nå bredden, for så bliver vi pludseligt mere interessante, og kan komme frem med vore politiske budskaber.

Det er dejligt at se Stig Grenov i medierne fra tid til anden med klare budskaber om at nordsjællandske husejere ikke skal forkæles på bekostning af andre husejere. Eller med en kraftig opfordring til at behandle flygtninge som det de er – mennesker – og ikke parasitter på det danske

samfund, som højtstående politikere forsøger at bilde os ind.

Men vi står i et vadested – for får vi ikke samlet de sidste vælgererklæringer, kommer vi ikke ind på den bred, hvor beslutningerne tages.

EUROPA I ET VADESTED

Det er nu ikke kun os, der står i et vadested.

Europa står i et vadested, hvor englænderne ønsker at forlade EU-samarbejdet. Den debat, brexit har medført, har betydet, at jeg er blevet mere EU-venlig.

Ser man på fordelene, så er den ubetinget største, at vi lever fredeligt sammen, og at der er etableret gode muligheder for samhandel. Det betyder sikkerhed, og økonomisk vækst. En kendsgerning, som mange ignorerer.

Jo, det er ikke godt det hele. Der er bu-

reaukrati og langt til beslutningstagerne, og der er ikke det styr på indvandring, som man kunne ønske sig.

Så vi står i et vadested, hvor det er vigtigt at vi vælger den vej, vi vil. Om vi vil lukke os om os selv, eller om vi vil være med til at påvirke den fortsatte udvikling, som bare fortsætter.

TRUMP OG VADESTEDET

Storpolitisk står vi også i et vadested.

Jeg tænker især på valget af Donald Trump som præsident i USA.

Som jeg ser det, så er det en reaktion på, at vælgerne ikke føler sig hørt, og så vælger man en udefra, der ikke er politiker. Det var tæt på at ske i Frankrig og i Holland.

Vi oplevede det samme med Fremskridtspartiet i 1973, og Dansk Folkeparti i disse år, hvor de slår sig op på at sprede mistro og misundelse.

Det er utroligt vigtigt, at vi kommer op af vadestedet, så vi kan påvirke den fortsatte udvikling.

Lad os nu hjælpe hinanden op af vadestedet, så vi kan påvirke byråds- og regionsrådsvalg til november og valget til folketinget, når det kommer.

Knud Gaarn-Larsen er formand for den socioøkonomiske købmandsgård i Skelhøj ved Viborg

SÆT TIDEN I STÅ

En klog mand sagde engang:
*At undlade at annoncere for at spare penge,
svarer til at sætte uret i stå for at spare tid.*

Og det kan betale sig at annoncere i
Idé Politik.

Alle analyser viser, at et magasin af vores karakter bliver læst af mellem 3,5 og fire personer og at det bliver læst flere gange af hver person. Det vil sige, at en annonce i Idé Politik bliver set af cirka 8.000 personer.

Alene af den grund er det fornuftigt
at annoncere i bladet.

Din annonce bliver læst og værdsat.

Og så er priserne særdeles rimelige – og du får
rabat ved gentagne indrykninger på et år.

Interesseret:

Så send én mail til krenmel@gmail.com
– så får du vores media-information.

Det vigtige valg

Tirsdag den 21. november 2017 er der i Danmark kommune- og regionsvalg.

Det er vigtigt, at de enkelte kommuner forbereder disse valg i god tid, og at Kristendemokraterne (KD) er på stemmesedlen i så mange kommuner som muligt.

Selv om man ikke i alle kommuner opnår at få valgt en person, får partiet signaleret, at KD stadig eksisterer og samtidig gjort opmærksom på valget til regionerne. Når KD er opstillet i mere end 50 kommuner, får man også en bedre TV-dækning i valgkampen. For at opstille til det kommunale valg skal der være 25 stillere i de fleste kommuner. Selvom man kun kan få opstillet en liste med en enkelt person eller nogle få navne, så er også denne opstilling vigtig.

Endvidere er det sådan, at man hvert år i de næste fire år får et beløb (6-7 kr. pr. stemme) til politisk virke for hver stemme partiet har fået.

Et ofte stillet spørgsmål er, hvem har stemmeret til de kommunale valg?

Hertil kan svares, at det har alle EU-borgere samt borgere fra Island og Norge, der har fast bopæl i landet, uanset hvor længe de har været i landet. Herudover har alle, der har haft fast bo-

pæl i landet i de sidste 3 år før valget, stemmeret. De personer, der har stemmeret, er i princippet også valgbare til disse valg. Her er altså en væsentlig forskel mellem kommunale valg og Folketingsvalg, hvor man jo skal være dansk statsborger.

Når der skal laves en opstillingsliste, er det vigtigt, at den er så bredt sammensat som muligt med hensyn til alder, køn, geografi og kirkelige relationer. Herudover bør man også være opmærksom på, at der er mange udlændinge, som også har stemmeret. I flere kommuner bliver der opstillet personer fra andre lande, hvilket vi også kan drage fordel af.

I Ringkøbing-Skjern kommune har vi en person fra Ukraine med på listen.

Tænk også på, at der er 250.000 vælgere, der skal stemme for første gang. Her er der et stort potentiale, som man også i valgkampen bør være opmærksom på.

Hermed altså en opfordring til at opstille til det kommende valg i så mange kommuner som overhovedet muligt – med få eller mange kandidater!

Med venlig hilsen
 Leif Thyssen, Skjern
 Medlem af HB

Afrives inden betaling

Reg.nr. Kontonr.

INDBETALINGSKORT

Kan betales i pengeinstitut og på posthuse

Kreditornummer og beløbsmodtager

89047501
Kristendemokraterne
 Vermlandsgade 51, 2. sal
 2300 København S

Underskrift ved overførsel fra konto

Betalingsdato

Dag Måned År FIK 752 (11-00) 489-1477

KA 71

KVITTERING

Checks og lignende accepteres under forbehold af at pengeinstituttet modtager betalingen. Ved kontant betaling i pengeinstitut med terminal er det udelukkende pengeinstituttets kvitteringstryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.

Kreditornummer og beløbsmodtager

89047501
Kristendemokraterne
 Vermlandsgade 51, 2. sal
 2300 København S

Kvittering

Kroner Øre

Kroner Øre